

Alīda Vārna

Kā Maiga, iespējams, izglāba savu brūnraibo govī

“Ar vīru kopā braucām uz Jelgavu. Pusceļā piebraucām pie ciema veikala Zirņos. Pusdienlaiks. Līdz veikala atvēršanai jāpagaida dažas minūtes. Pie veikala jau stāv daži cilvēki. Manu uzmanību pievērš viena sieviete. Viņa ik pa laikam paskatās uz mani. Te viņa mani paaicina sānis un jautā: “Jums ir brūnraiba govī?” “Jā” – es atbildu. Tad klausieties: “Pie jums atnāks kāda sieviete un lūgs kaut ko iedot. Ja jūs izpildīsiet šīs sievietes vēlēšanos, jūsu gotiņa aizies bojā.”

Iepērkamies veikalā un braucam tālāk. Es izstāstu vīram sarunu ar nepazīstamo sievieti. Vīrs mierina: “Ko tu klausies tādas blēņas – svešā vietā, sveša sieviete.” “Jā,” iebilstu, “bet kā viņa zināja, ka mūsu gotiņa ir tieši tādā krāsā?” Saruna ar minēto sievieti neiziet no prāta.

Gāja laiks. Kādu dienu pie manis atnāk kāda paziņa un lūdz iedot zemes taukus. Saku, ka man vairs nav, esmu tos izlietojusi. “Es zinu, ka tev ir” – nepiekāpīga ir viešņa. Neiedevu, kaut gan man bija. Kā viss būtu norisinājies, ja es viņas vēlēšanos būtu izpildījusi? Ticēt vai neticēt, tas ir katra paša ziņā.”